

1981 Baskısına Önsöz

Bir nesil sonra ikinci baskı için yazdığım önsöze ekleyecek çok fazla şeyim yok. 1945'te *Yirmi Yıl Krizi* zaten bir dönem çalışmasıydı ve öyle kalmaya devam etmektedir. Ama o zaman görece haritası çıkarılmamış sularda seyretmeye yönelik bir girişimdi ve (tüm genel gözlemlerde olduğu gibi) yaptığı gözlemler kısa bir dönemin şekillendirdiği gözlemler olmasına rağmen, muhtemelen daha geniş bir anlam ve öneme sahiptirler. 1945 önsözümün son paragrafında yer alan milliyetçilik üzerine düşünceler, husumet içindeki süpergüçlerin öngörülmemiş bir biçimde ortaya çıkmasıyla değişmiş, ama tamamen yanlışlanmamıştır.

E. H. CARR
1 Ağustos 1980

İkinci Baskıya Önsöz

Yirmi Yıl Krizi'nin ikinci baskısına yönelik talep, yazarı güç bir kararla karşı karşıya bırakmıştır. 1939 yılının yaz mevsiminde tamamlanan bir uluslararası siyaset çalışması, her ne kadar özenle kehanetten kaçınsa da, zorunlu olarak özü, dili, kullandığı zaman kipleri ve her şeyden önce 'Savaş', 'Savaş sonrası' gibi ifadeleri kullanması bakımından kendi döneminin işaretlerini taşır ve bunlar, okuyucu güçlü bir gayret göstermeden 1914-1918 savaşıyla artık ilişkilendirilemez. Bununla birlikte, kitabı revize etmeye giriştiğimde, kısa zaman içinde olayların sonraki gelişiminden bir şekilde etkilenen her pasajı yeniden yazmaya kalkışırsam, eski bir kitabın yeni bir baskısını değil, esasında yeni bir kitap üretiyor olacağım ortaya çıktı ve bu girişim, eski şişelere yeni şarap doldurmak gibi beceriksiz ve faydasız bir girişim olurdu. *Yirmi Yıl Krizi*, iki savaş arasındaki dönem sona ererken o dönem hakkında yazılmış bir kitap olarak kalmaya devam etmektedir ve bu çerçevede değerlendirilmelidir. Dolayısıyla benim yaptığım, şu anda asıl bağlamından zaman bakımından çok uzakta olan okuyucular için yanıltıcı veya zor olabilecek bazı ifadeleri yeniden şekillendirmek, yanlış anlamalara davetiye çıkararak birkaç cümleyi değiştirmek ve geçen zamanla birlikte gölgede kalan veya farklı bir perspektife oturan mevcut tartışmalarla ilgili iki-üç pasajı çıkartmak oldu.

Diğer yandan öze dair hiçbir şeyi değiştirmedim ve sadece bugün çinkesizce onaylayamayacağım gerekçesiyle görüşlerimin ifadesini de değiştirmeye çalışmadım. Dolayısıyla belki de bu noktada, bu sayfalara yansıyan

bakış açısından o zamandan beri uzaklaştığım farkında olduğum iki konuya işaret edebilirim.

İlk olarak, *Yirmi Yıl Krizi* 1919-1939 yılları arasında İngilizce konuşulan ülkelerde uluslararası siyaset hakkındaki hem akademik hem de popüler düşüncenin tamamına ait çarpıcı ve tehlikeli bir kusura karşı çıkmak gibi bilinçli bir amaçla yazılmıştı; bu kusur güç faktörünün neredeyse tamamen ihmal edilmesiydi. Bugün, gelecekteki bir çözümün maddeleri tartışılırken zaman zaman yeniden ortaya çıksa da, büyük ölçüde bu kusurun üstesinden gelinmiştir ve *Yirmi Yıl Krizi*'nin bazı pasajları, bugün 1939'da olduğu kadar gerekli veya yerinde görünmeyen tek yanlı bir vurguyla argümanları ifade ediyor gibi görünmektedir.

İkincisi, kitabın ana gövdesi büyük ya da küçük olsun mevcut ulus devleti, uluslararası toplumun birimi olarak gereğinden fazla kolayca ve sorgulamadan kabul ediyor, ama son bölüm, sonraki gelişmelerin bir ölçüde haklı çıkardığı gibi, geleceğin siyasi ve ekonomik birimlerinin boyutlarına dair bazı düşünceler sunuyor. Bugün küçük ulus devletin geçmişte kalmış veya günü geçmiş olduğunu ve işleyebilecek hiçbir uluslararası örgütün, çok sayıda ulus devletin üyeliği üzerine inşa edilemez olduğu sonucu her önyargısız gözlemciye kendini empoze edecektir. Benim bu konu hakkındaki şu anki görüşüm yakın zamanlarda *Nationalism and After* adı altında yayımlanmış kısaca bir kitapta geliştirilmiştir ve dolayısıyla gönül rahatlığıyla izlenebilecek tek yolu takip edip bu kitabı 1939'daki tamamlandığı halde bırakabilirim.

E. H. CARR

15 Kasım 1945

İlk Baskıya Önsöz

A slında 1937’de tasarlanan bu kitap, 1939 yılının Temmuz ayı ortasında baskıya gönderildi ve 3 Eylül 1939’da savaş patlak verdiğinde basım aşamasına gelmişti. Bu gelişme ışığında metne aceleyle birkaç düzeltme yapmak pek bir amaca hizmet etmeyecekti ve savaşın gölgesinin dünya üzerine düşmeye başladığı, ama savaştan kaçınma ümitlerinin tamamen yok olmadığı bir dönemde yazıldığı şekilde aynen bıraktım. Dolayısıyla ilerleyen sayfalarda ‘savaş’, ‘savaş öncesi’ veya ‘savaş sonrası’ gibi kavramlarla karşılaşınca, okuyucu 1914-1918 Savaşına referans verildiğini anlayacaktır.

Savaş ihtirasları bir kez uyanınca, felaketin sorumluluğunu sadece küçük bir grup insanın hırslarının ve kibrinin üzerine yıkmak ve başka bir açıklama aramamak çok kolaydır. Ama savaş tüm şiddetiyle sürerken dahi, felaketin yakın ve kişisel nedenlerindense, altta yatan önemli nedenlerini incelemeye girişmekte pratik bir yarar olabilir. Eğer barış dünyaya geri gelirse, Versay Anlaşması’ndan yirmi yıl iki ay sonra Avrupa’yı ikinci kez büyük bir savaşa sokan kırılmanın dersleri üzerinde ciddiyetle durmak gerekecektir. Almanya’nın Nasyonal Sosyalist yöneticilerini yok ettikten sonra, Nasyonal Sosyalizm fenomenini mümkün kılan koşulları olduğu gibi bırakan bir çözüm, 1919 çözümü kadar kısa ömürlü ve trajik olma riskini taşıyacaktır. Tarihin hiçbir döneminin incelenmesi, geleceğin barış yapımcılarının emeğinin karşılığını İki Dünya Savaşı arasındaki dönemi dolduran Yirmi Yıl Krizini çalışmaktan daha iyi veremeyecektir. Bir sonraki Barış Konferansı, bir önceki gibi fiyasko olmayacaksa, sınırları çizmekten daha temel meselelerle ilgi-

lenmelidir. Bu inançla bu kitabı gelecekteki barışın yapıcılara adama riskini alıyorum.

Yardım ve ilham aldığım basılı kaynaklar sayısızdır. Özellikle uluslararası ilişkiler hakkında olmasa da bana göre siyasetin temel sorunlarından bazılarını aydınlatan iki kitaba çok şey borçluyum: Dr. Karl Mannheim'un *Ideology and Utopia*'sı ve Dr. Reinhold Niebuhr'un *Moral Man and Immoral Society*'si. Bay Peter Drucker'in ben kitabımı tamamlamadan elime geçmeyen *The End of Economic Man* çalışması bazı parlak tahminler ve dünya tarihindeki mevcut krize dair çok uyarıcı ve yol gösterici teşhisler içermektedir. Son yirmi yıl içinde uluslararası ilişkilerin çeşitli boyutları hakkında çok sayıda harika tarihsel ve betimleyici çalışma ortaya çıktı ve benim bunlardan bazılarını olan borcum dipnotlarda kaydedilmiştir. Bu dipnotlar bir kaynakçanın yerini tutmalıdır. Ama benim bildiğim bu eserlerden hiçbiri çağdaş uluslararası krizin daha derinde yatan nedenlerini analiz etmeye girişmemiştir.

Kişilere karşı sorumluluğum bundan da fazladır. Özellikle elyazmamın tamamını okumaya zaman bulan, görüşlerimi kabul etseler de etmeseler de yorumları zihin açıcı olan ve bu kitabın sahip olduğu değerden büyük ölçüde sorumlu olan üç dostuma derin minnetimi belirtmek isterim: Charles Manning, London School of Economics'te Uluslararası İlişkiler Profesörü; Dennis Routh, Oxford'da All Soul College Öğretim Üyesi ve daha sonra Galler Aberystwyth Üniversitesi Uluslararası Siyaset Öğretim Üyesi ve üçüncüsü resmi konumu nedeniyle burada adını anma zevkinden yoksun kaldığım bir kişi. Geçen üç yıl boyunca Kraliyet Uluslararası Meseleler Enstitüsü'nde, sonuçları yayımlanmak üzere olan, milliyetçilik üzerine bir araştırma yapan bir Çalışma Grubu'nun üyesiydim.¹ Bu Grubun yürüttüğü çalışmanın hattı zaman zaman beni bu sayfalarda yaptığım çalışmaya temas etti veya teğet geçti ve gruptaki veya grup çalışmalarına katkıda bulunanlar arasındaki meslektaşlarım, uzun tartışmalarımız sırasında elinizdeki kitaba bilmeden sayısız kıymetli katkılarda bulundular. Bu kişilere ve şu ya da bu şekilde, bilerek veya bilmeyerek bu kitabı hazırlarken beni destekleyen ve teşvik eden diğer pek çok kişiye samimi teşekkürlerimi sunarım.

E. H. CARR

30 Eylül 1939

¹ *Nationalism*: Kraliyet Uluslararası Meseleler Enstitüsü Üyelerinden bir grubun çalışması (Oxford University Press).